

Прето действие, нѣма картина.

можедѣ спокоен да заспи. — О колко
сладко ми е неговото име
да слушам — и да бъда твой далече
от тая който е убиѣ Тибалт!

Госпожа Капулетти. —

Отроча нѣмери. Товек аз имам. —
Но вѣстки радостни за тебе имам.

Жуиета. —

На време иде радостта, кофен,
каква е тая радост, съхна майко!

Госпожа Капулетти. —

Дете, ^{ми} Тибалт прѣистек баща!
Да те изтрѣне от сърбѣта, отрече
макѣт брезанек празник, който ти
не си оскѣвала, и който ти
не си смѣвала.

Жуиета. —

Прекрасно, майко!

Какво е ^{моя} празник?

Госпожа Капулетти. —

Сутринта

в четири часа сѣсѣшат достоен граф
Тарис ще те направи най-щастлива
свѣруга в църквата Свети Тибер.

Жуиета. —

Къдна се в църквата, в свети Тибер,
ре идна аз свѣруга да му станам.
Учудвам се на тая бѣздна
твой без годѣи да ставам аз неца.
Кажете, моля, на баща ми оше
ре идна да се жени, но когато
потрабѣва, бих аз взела за свѣруг